

Węgrzyna Józefa

Dzielnice: Mokotów

Osiedla: Sielce

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 1992

Opis

Józef Węgrzyn (1884-1952) - aktor i reżyser. Był chłopakiem z warszawskiej Pragi (jego ojca pracował jako stróż w kamienicy przy ul. Ratuszowej), później wraz z liczną rodziną zamieszkał na lewym brzegu Wisły, przy ul. Bednarskiej. Od 1894 roku utrzymywał go mieszkający w Krakowie brat, z zawodu aktor. W 1903 roku ukończył szkołę dramatyczną prowadzoną przez Gabriellę Zapolską a jego talent docenił sam Stanisław Wyspiański. Debiutował we Lwowie, przez kolejne dziewięć lat występował na scenach krakowskich, m.in. pod kierunkiem Ludwika Solskiego, w 1912 roku przeprowadził się do Warszawy, gdzie związał się z otwartym 29 I 1913 roku Teatrem Polskim (dyrektorował mu Arnold Szyfman). W dwudziestoleciu międzywojennym występował m.in. na deskach Teatru Rozmaitości, Teatru Buffo a przede wszystkim - od otwarcia 3 X 1924 - Teatru Narodowego.. Specjalizował się w rolach tragicznych, głównie w dziełach romantycznych (Gustaw-Konrad w "Dziadach" A. Mickiewicza czy tytułowa w "Kordianie" J. Słowackiego), w swym dorobku miał też kilkadziesiąt ról filmowych, m.in. w "Znachorze", "Profesorze Wilczurze", "Trędowatej" i "Dziejach grzechu". Dla młodszej o ponad dwadzieścia lat aktorki Zofii Lindorówny porzucił żonę i syna, zmienił również wyznanie na prawosławie. Podczas okupacji więziony początkowo na Pawiaku (za parodiowanie Hitlera), po wyjściu na wolność udzielał się w konspiracyjnym życiu kulturalnym stolicy. Załamany śmiercią syna w obozie koncentracyjnym popadł w alkoholizm. Prawie całkowicie zaprzestał gry w teatrze, po wyzwoleniu znalazł się w Łodzi, gdzie prowadził kiosk z gazetami. Stwierdziwszy schizofrenię, lekarze skierowali go do szpitala dla psychicznie chorych w Kościanie, gdzie zmarł.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, kwatera 293, rząd IV, miejsce 5\6.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1992.02.07
